

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Λάρισα, 2.3.1997

Ο Πρωθυπουργός κ. Κ. Σημίτης στην αρχή της χθεσινοβραδυνης ομιλίας του (1/3/97) με θέμα «Προοπτικές ανάπτυξης της Θεσσαλίας», είπε (εκτός διανεμηθέντος κειμένου) και τα εξής :

« Η επίσκεψή μου στην Περιφέρεια της Θεσσαλίας έχει σκοπό να σας πληροφορήσει, να σας ενημερώσει για τη δουλειά μας, για το πρόγραμμά μας, για την πολιτική μας. Και ταυτόχρονα θέλουμε να ακούσουμε από σας ποια είναι τα προβλήματα, ποιες είναι οι λύσεις που προτείνετε, τί πρέπει να προσέξουμε για να είναι η πορεία μας πιο πετυχημένη.

Αγαπητοί φίλοι,

Προτού έρθω στα ειδικότερα θέματα τα οποία αφορούν στην Θεσσαλία, θα ήθελα να κάνω μια γενική παρατήρηση: Έχουμε δηλώσει επανειλημμένα ότι στόχος μας, στόχος της πολιτικής μας, είναι να επιτύχουμε μια ισχυρή Ελλάδα. Μια Ελλάδα η οποία θα έχει φωνή. Μια Ελλάδα η οποία θα έχει κύρος. Μια Ελλάδα η οποία θα γνωρίζει την αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη, την κοινωνική αλληλεγγύη. Μια Ελλάδα η οποία να μπορεί να υπερασπίζεται με αποτελεσματικότητα τα εθνικά της δίκαια.

Και το ερώτημα είναι: Πώς θα πετύχουμε το στόχο αυτό; Το στόχος της σύγχρονης και ισχυρής Ελλάδας; Πώς θα εγγυηθούμε την πορεία αυτή, η οποία θα βελτιώσει την οικονομική κατάσταση όλων μας, η οποία θα μας δώσει καλύτερες βιοτικές συνθήκες, περισσότερες δυνατότητες;

Και η απάντησή μας είναι ότι κεντρικό σημείο της πολιτικής μας είναι η ισότιμη ένταξη στην Ευρωπαϊκή ενοποίηση, η ισότιμη συμμετοχή στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Τι εννοούμε «ισότιμη»; Εννοούμε ότι θα πρέπει να έχουμε τα ίδια δικαιώματα, τις ίδιες δυνατότητες, τις ίδιες ευκαιρίες. Ότι θα πρέπει και εμείς να έχουμε τα οφέλη, τα οποία έχει το σύνολο της Ευρώπης. Ότι και εμείς θα μπορούμε να πορευθούμε χωρίς υστερήσεις και ότι τα κέρδη τα οποία θα προκύψουν, θα μπορέσουμε κι εμείς να τα έχουμε.

Πώς θα πετύχουμε αυτή την ισότιμη ένταξη; Πρέπει να τηρήσουμε τους όρους, τις προϋποθέσεις, τις δεσμεύσεις οι οποίες έχουν αναληφθεί. Πρέπει ν' ακολουθήσουμε τις διαδικασίες, οι οποίες έχουν συμφωνηθεί. Πρέπει να επιτύχουμε τους επιμέρους στόχους, οι οποίοι έχουν ορισθεί και με τη δική μας συμφωνία και με διαδικασίες, στις οποίες συμμετείχαμε εμείς.

Γιατί, αν δεν τηρήσουμε αυτούς τους όρους και τις προϋποθέσεις, εάν δεν προχωρήσουμε εμείς με την ίδια ταχύτητα, εάν δεν συμμετάσχουμε σ' αυτόν τον αγώνα δρόμου, τότε θα περιθωριοποιηθούμε, τότε θα αποδυναμώσουμε συνολικά τη θέση της χώρας μας.

Και η αποδυνάμωση της θέσης της χώρας δεν θα έχει μονάχα επιπτώσεις σε κάποιους τομείς, π.χ. στην αγροτική παραγωγή, θα έχει συνολικές επιπτώσεις. Θα έχει επιπτώσεις στο σύνολο της χώρας, στα εθνικά μας δίκαια και δικαιώματα, δηλαδή στην υπεράσπισή τους. Θα έχει επιπτώσεις στην οικονομική ανάπτυξη, στην κοινωνική συνοχή, στην κοινωνική αλληλεγγύη, στην Παιδεία, σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής.

Θέλει κανείς μια τέτοια εξέλιξη; Θέλει κανείς να μείνουμε εμείς μόνοι από τις 15 χώρες, μακριά από τον πυρήνα των ευρωπαϊκών χωρών που παίρνουν τις αποφάσεις;

Θέλουμε εμείς να μην είμαστε μέσα στις διαδικασίες των αποφάσεων, αλλά να παρακολουθούμε θεατές πίσω, μακριά και μετά έξω;

Πιστεύω ότι δεν έχουμε την πολυτέλεια να αυτοεξαιρεθούμε και κανείς δεν το θέλει. Αλλά, εάν δεν έχουμε την πολυτέλεια να αυτοεξαιρεθούμε, τότε πρέπει να φέρουμε εις πέρας αυτήν τη διαδικασία με επιτυχία. Τότε πρέπει να επιμείνουμε. Τότε πρέπει να προσπαθήσουμε. Τότε πρέπει να κάνουμε κάθε δυνατό, για να είναι η Ελλάδα μπροστά.

Κανείς δεν λέει ότι η πορεία αυτή είναι εύκολη, ότι δεν έχει εμπόδια, ότι δεν απαιτεί θυσίες. Γνωρίζουμε πολύ καλά τις δυσκολίες. Γνωρίζουμε ότι χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια. Γνωρίζουμε ότι θα υπάρχουν στενωποί. Αλλά, μας ενδιαφέρει το αποτέλεσμα. Το αποτέλεσμα που θα το ζήσουμε εμείς οι ίδιοι σε λίγα χρόνια. Το θετικό αποτέλεσμα που θα γίνει από και όπως θα το ζήσουν και οι επόμενες γενιές.

Και το θετικό αποτέλεσμα σε πολλούς τομείς αρχίζει να φαίνεται. Δεν έπεσε ο πληθωρισμός στο χαμηλότερο επίπεδο που γνώρισε η χώρα από την πρώτη πετρελαϊκή κρίση του 1973; Δεν μειώνονται τα επιτόκια; Δεν μειώνεται το δημόσιο έλλειμμα και έτσι θα αρχίσουν να υπάρχουν περισσότερα χρήματα για την Παιδεία, την Υγεία, την Πρόνοια, το Περιβάλλον, τις κοινωνικές δραστηριότητες;

Και τα πρώτα απτά αποτελέσματα που δείχνουν τι σημαίνει αυτή η πορεία, τα πετύχαμε χωρίς να περιορίσουμε δραστικά τις κοινωνικές δαπάνες, χωρίς να μπουν καινούργιοι φόροι σε ολόκληρο τον πληθυσμό (όπως, για παράδειγμα, έκανε η Ιταλία, που επέβαλε ειδικό φόρο σε όλα τα εισοδήματα χωρίς εξαίρεση, για να πετύχει τη συμμετοχή στη διαδικασία της Ευρωπαϊκής ενοποίησης), χωρίς να αυξηθεί σημαντικά η ανεργία στη χώρα (έχουμε ακόμα ποσοστό, το οποίο είναι χαμηλότερο από το μέσο ποσοστό της Ευρωπαϊκής Ένωσης).

Και την ίδια στιγμή κατευθύνουμε σημαντικές επενδύσεις στη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης. Τα τρία τελευταία χρόνια δημιουργήθηκαν εδώ στη χώρα 150.000 νέες θέσεις εργασίας. Την ίδια στιγμή επιτυγχάνουμε τη μεγαλύτερη συμμετοχή των εργαζομένων στο προϊόν το οποίο παράγεται και μειώνουμε τα φορολογικά τους βάρη. Δεν έχει να δει κανείς παρά τις στατιστικές που δείχνουν ότι δεν επιβαρύνεται πια τόσο το εισόδημα των εργαζομένων, όσο τα περασμένα χρόνια.

Πολλοί, σ' αυτή τη διαδικασία, προβάλλουν το επιχείρημα: Μα, δεν θα πρέπει κάποια λίγα χρήματα που ζητούν μερικοί ή κάποια χρήματα τα οποία μπορεί να δώσει το κράτος για να αντιμετωπίσει μια δύσκολη κατάσταση, να τα δίνει; «Γιατί στέκεσθε, έτσι, αποφασιστικά, απέναντι σ' αυτά τα αιτήματα; Αυτό είναι το κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ;»

Και πρώτα απ' όλα θέλω να πω: Στεκόμαστε αποφασιστικά απέναντι σε αιτήματα που δεν εξυπηρετούν τους στόχους μας. Γιατί -όπως είπα- το αποτέλεσμα των προσπαθειών μας θα πρέπει να το γευθούμε όλοι και γρήγορα. Το όφελος θα πρέπει να είναι όφελος όλων. Και δεν θα πρέπει να δειλιάσουμε ή να οπισθοχωρήσουμε τώρα, γιατί το αποτέλεσμα μπορεί να είναι καθολικά αρνητικό.

Έχουμε υποχρέωση απέναντι στο μέλλον της χώρας και τις επόμενες γενιές. Και την υποχρέωση αυτή θα την εκπληρώσουμε. Γιατί εμείς δεν ήρθαμε εδώ για εφήμερα χειροκροτήματα. Γιατί εμείς δεν ήρθαμε εδώ για να μας πουν «μπράβο, καλά τα κάνετε» επειδή μοιράζουμε κάποια χρήματα. Εμείς ήρθαμε εδώ για να καθοδηγήσουμε το λαό, για να είμαστε μαζί του και μπροστά στη μεγάλη πορεία για την ισχυρή Ελλάδα.

Και το κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, φίλες και φίλοι, το υπηρετούμε. Και το υπηρετούμε αποφασιστικά. Αλλά το υπηρετούμε έτσι, ώστε να το συναισθανθούν όλοι οι Έλληνες ανεξαιρέτα και όχι η μία ή η άλλη ομάδα, η μία ή η άλλη συντεχνία, η οποία έχει τη δύναμη να πιέζει. Το υπηρετούμε με τις επενδύσεις για την αύξηση της απασχόλησης, με την κοινωνική πολιτική μας, με τα μέτρα για την Παιδεία. Εμείς πήραμε μέτρα

για τους χαμηλοσυνταξιούχους και φύγαμε από το γενικό κανόνα «δώστε χρήματα σε όλους» και δώσαμε σε αυτούς, που έχουν πραγματική ανάγκη. Εμείς δεν μετατρέψαμε τον ΟΓΑ σε Ταμείο κύριας ασφάλισης των αγροτών; Εμείς δεν τιμαριθμοποιήσαμε την αγροτική σύνταξη και με τη μετατροπή του ΟΓΑ δεν είναι αλήθεια ότι θέλουμε να θέσουμε τέρμα -και θα θέσουμε τέρμα- στην εξάρτηση του αγρότη από την προεκλογική υπόσχεση και παροχή, από την πελατειακή σχέση, να κάνουμε επιτέλους τον αγρότη αξιοπρεπή για να μην εξαρτάται από τον προεκλογικό αγώνα;

Και μια τελευταία λέξη: Για την Παιδεία ο φειτός προϋπολογισμός προβλέπει μεγαλύτερο ποσοστό δαπανών από οποιαδήποτε άλλη χρονιά.

Το κοινωνικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ το εξασφαλίζουμε με το να παίρνουν οι εκπαιδευτικοί αυξήσεις, οι οποίες φθάνουν από το 9% μέχρι το 16%, ενώ ο πληθωρισμός κινείται τώρα στο 6,8% και θα πέσει γύρω στο 5% στο τέλος του χρόνου. Πραγματικές και μεγάλες εισοδηματικές αυξήσεις. Εμείς δίνουμε τις παροχές εκεί που πρέπει. Αλλά θέλουμε και όλος ο ελληνικός λαός να συναισθανθεί ότι είναι ώρα υποχρεώσεων και ώρα κοινωνικής ευθύνης για τον τόπο, για τη χώρα και όχι για μικρές ομάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

«Εδώ στη Θεσσαλία ζήσαμε τους τελευταίους μήνες τις κινητοποιήσεις των αγροτών. Και πρώτα απ' όλα θέλω να πω ότι το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή μας είναι ένα κόμμα και μια Κυβέρνηση που είναι κοντά στους αγρότες. Γιατί τη δύναμή μας την αντλούμε από τον αγροτικό κόσμο και στο παρελθόν έχουμε δουλέψει για τους αγρότες.

Εμείς πιστεύουμε ότι η εξέλιξη της χώρας εξαρτάται από έναν ανταγωνιστικό και δυναμικό αγροτικό τομέα και θέλουμε να προωθήσουμε τις κατάλληλες λύσεις.

Μια πρώτη γενική παρατήρηση: Ξέρουμε όλοι ότι το παγκόσμιο περιβάλλον έχει αλλάξει. Ότι αυτή η αλλαγή του παγκόσμιου περιβάλλοντος αλλάζει και τις ειδικές συνθήκες που ισχύουν για τη Γεωργία στη χώρα μας. Ότι για χρόνια πολλά η Κοινή Αγροτική Πολιτική (που είναι και η αγροτική πολιτική, την οποία είναι υποχρεωμένη να εφαρμόσει η χώρα) πορευόταν ορισμένες κατευθύνσεις που αύξησαν σημαντικά το εισόδημα του Έλληνα αγρότη.

Το εισόδημα του Έλληνα αγρότη, σε πολύ μεγάλο βαθμό, είναι εισόδημα που οφείλεται σ' αυτή την αγροτική πολιτική. Αυτή η πολιτική, λοιπόν, δεν μπορεί να εξακολουθήσει να είναι αυτή που ήταν τόσα χρόνια, γιατί η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας ανοίγει την Ευρώπη στον ανταγωνισμό. Γιατί και οι τρίτες χώρες πιέζουν, διότι έχουν και αυτές ανάγκες, έχουν και αυτές προϊόντα. Γιατί η συνολική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προϋποθέτει διασυνδέσεις και με τις άλλες χώρες που παράγουν αγροτικά προϊόντα.

Απλά, χρειαζόμαστε μια νέα αγροτική πολιτική. Και στην επεξεργασία αυτής της αγροτικής πολιτικής στην Ε.Ε. και στην εφαρμογή της προκύπτουν τριβές, προκύπτουν δυσκολίες. Και αυτές τις τριβές και τις δυσκολίες εμείς θέλουμε να τις αντιμετωπίσουμε μαζί με τους αγρότες, αλλά με τέτοιο τρόπο που να έχει προοπτική ο αγροτικός τομέας. Για να δημιουργήσουμε έναν δυναμικό αγροτικό τομέα, ο οποίος θα στηρίζει -όπως σε μερικές άλλες χώρες της Ε.Ε.- το σύνολο της οικονομίας».

«... Θα ήθελα ακόμη να τονίσω και τα εξής, που είναι αποτέλεσμα της εμπειρίας της δικής μου αλλά και των στελεχών της Κυβέρνησης που ασχολούνται με τα αγροτικά θέματα: Δεν μπορούμε να έχουμε μια θετική εξέλιξη και δεν μπορούμε να πετύχουμε την αναδιάρθρωση του αγροτικού τομέα, να πετύχουμε ένα δυναμικό αγροτικό τομέα, αν δεν βοηθήσετε και όλοι εσείς, αν δεν βοηθήσουν οι αγρότες. Τα διαρθρωτικά προβλή-

ματα της ελληνικής Γεωργίας δεν αντιμετωπίζονται με διαταγές. Τα όποια θετικά αποτελέσματα δεν προκύπτουν με υπουργικές αποφάσεις και με σχέδια νόμου που μένουν στο συρτάρι.

Το μεσημέρι που μίλησαν ορισμένοι φίλοι για τα προβλήματα, ανέφερε κάποιος ότι ο νόμος για τους Συνεταιρισμούς έμεινε ανενεργός.

Ο νόμος για τους Συνεταιρισμούς είναι ένας νόμος που έπρεπε οι ίδιοι οι συνεταιρισμένοι αγρότες να εφαρμόσουν. Οι ίδιοι έπρεπε να αποφασίσουν μια ένωση στο νομό, ένας Συνεταιρισμός σε μια ευρύτερη περιφέρεια. Οι ίδιοι έπρεπε να δουν ότι στη Γαλλία υπάρχουν πρωτοβάθμιοι Συνεταιρισμοί με 60.000 μέλη και δεν μπορούν να επιζήσουν οι Συνεταιρισμοί των 300, των 200 ή των 60 αγροτών στην Ελλάδα. Οι ίδιοι θα πρέπει βεβαίως με την τεχνολογική καθοδήγηση να αποφασίσουν ότι, για παράδειγμα, για να μην αποσύρονται τα ροδάκινα, για να μην πηγαίνουν στη χωματερή, για να παίρνουν υψηλή τιμή από τις βιομηχανίες, δεν θα πρέπει όλη η παραγωγή να συγκεντρώνεται σ' ένα εικοσήμερο. Η τεχνολογική δυνατότητα το ροδάκινο να παράγεται σε 60 ημέρες υπάρχει και πρέπει να αξιοποιηθεί. Οι ίδιοι θα πρέπει να γνωρίζουν ότι, όταν σε όλη την Ε.Ε. επιζητούνται οι βιοκαλλιέργειες, όταν δίνεται ιδιαίτερη σημασία στο αν έχει το προϊόν φυτοφάρμακό ή όχι, δεν μπορούν στα θερμοκήπια να φορτώνουν τα δικά μας προϊόντα με φυτοφάρμακα χημικά με αποτέλεσμα τα προϊόντα μας να μην βρίσκουν τις αγορές, οι οποίες είναι αναγκαίες. Θα πρέπει πάνω απ' όλα οι Έλληνες αγρότες να γνωρίζουν ότι χρειάζεται ποιότητα. Και την ποιότητα θα την πετύχει ο παραγωγός. Θα πρέπει οι Έλληνες αγρότες να γνωρίζουν ότι χρειάζεται τυποποίηση. Και την τυποποίηση θα την κάνουν οι συνεταιριστικές οργανώσεις. Ότι χρειάζεται, τέλος, καλά οργανωμένο εμπόριο. Και οι αγρότες μπορούν με τους Συνεταιρισμούς να κάνουν το καλά οργανωμένο εμπόριο.

Φίλες και φίλοι, το έργο της νέας Ελλάδας είναι ένα έργο που εξαρτάται και από την πολιτική ηγεσία, αλλά εξαρτάται και από όλους μας. Και όλοι πρέπει να πασχίσουμε. Γιατί παράπονα στο μέλλον, αν είμαστε μίζεροι απέναντι στη δουλειά μας, θα υπάρχουν άπειρα. Για να πάψουν αυτά τα παράπονα, πρέπει εμείς οι ίδιοι να πάρουμε την τύχη μας στα χέρια μας. Και πιστεύω ότι ο Έλληνας αγρότης και ο ελληνικός λαός έχει και την ικανότητα και τη θέληση να πάρει την τύχη του στα χέρια του, αρκεί να το κάνει με αποφασιστικότητα.

Και για να βοηθήσουμε, έχουμε ξεκινήσει ένα διάλογο στο Συμβούλιο Αγροτικής Πολιτικής, έναν κοινωνικό διάλογο με τους αγρότες για να διαμορφώσουμε -αυτό που είπα - τη νέα πολιτική απέναντι στον κόσμο που άλλαξε.

Άκουσα σήμερα κάποιους να λένε ότι «επί δεκαετίες δεν υπήρχε αγροτική πολιτική». Μα, όσοι το λένε αυτό, ας μου επιτραπεί να πω ότι δεν ξέρουν το χώρο, παρ' όλο που ισχυρίζονται ότι ξέρουν το χώρο. Η αγροτική πολιτική ήταν καθορισμένη: Ήταν το πλαίσιο της ΚΑΠ. Και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο η Ελλάδα έκανε προσπάθειες. Τα σφαγεία, οι περιφερειακές αγορές. Αλήθεια, τι έγιναν οι περιφερειακές αγορές; Πραγματοποιήθηκαν; Όχι, βέβαια. Εμείς όλοι, το συνεταιριστικό κίνημα, οι αγρότες, δεν τα προχωρήσαμε ή τα σφαγεία που καθυστέρησαν;

Άγροτική πολιτική υπήρχε. Υπήρχε και μάλιστα εξειδικευμένη σε πολλά σημεία. Δεν την εφαρμόσαμε, αλλά δεν έχει σημασία. Σημασία έχει ότι τώρα χρειάζεται άλλη πολιτική. Αυτό είναι το πρόβλημα που πρέπει να καταλάβουμε. Ότι αυτό που κάναμε τόσα χρόνια, δεν επαρκεί. Ότι πρέπει να βρούμε νέους δρόμους. Αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση. Και σ' αυτήν την πρόκληση θα ανταποκριθούμε με τη δική σας βοήθεια».